

Man kan inte bara kasta pengar på ett problem, det måste finnas en ideologisk drivkraft också, säger Admir Lukacevic, projektledare för Idrott utan gränser.

Redan till hösten hoppas Admir Lukacevic kunna introducera fler idrotter i projektet. Boxning, frisbee, fäktning och bordtennis är några möjligheter.

Ikram Muhamed, 10 år kopplar av vid sidan av basketplanen tillsammans med ledarna Anna Wibrant och Thina Thenberg.

Idrott utan gränser

NORRKÖPING

Det är eftermiddag i ett slumrigt Klockaretorp, men vid basketplanen i centrum är det liv och rörelse.

Admir Lukacevic låtsas halvt övertygande förlora bollen till en kille i tioårsåldern, torkar svetten från pannan och sätter sig ned för en pratstund.

– Det här är jobbigare än Friskis och svettis, pustar han ut.

Admir Lukacevic är projektledare för Idrott utan gränser, en flerhövdad verksamhet med fokus på integration genom idrott. Han växte själv upp i ett invandrartätt område i Landskrona, och det var där idén till idrott utan gränser kläcktes.

– När jag var 15 år började jag hjälpa till i ett projekt som hette vår framtid. Segregationen var mycket värre i Landskrona än vad den är här, men jag fick se med egna ögon vilka möjligheter som idrottslivet

har att hjälpa barn och ungdomar. Några år senare, när jag var 18 tog jag över som ledare för projektet, och på den vägen är det, berättar han.

Snudd på självklar

Idén bakom Idrott utan gränser är egentligen väldigt enkel. Snudd på självklar, berättar Admir.

– Vi har många unga ledare som själva är aktiva inom någon idrott. Ledarna ska inspirera och fungera som förebilder, men samtidigt vara till hands för andra saker utanför den rena idrotten. Vi pratar ofta om problem som ungdomarna har i skolan och hemmet, men för att komma dit krävs ett förtroende som vi vinner på basketplanen eller på löparbanan, berättar Admir.

Det var bara två år sedan Admir flyttade till Norrköping. Tillsammans med basketklubben Dolphins startade han projektet Basket utan gränser, som sedan växt till att innefatta dans, fotboll, och friidrott.

Lägg av med det där, ryter Admir till, när två killar i tolvårsåldern börjar bråka om vem som ska springa först på hinderbanan.

– Ibland måste man an-

Admir Lukacevic kom till Norrköping för två år sedan. Tidigare var han ungdomsledare i Landskrona.

vända rösten lite, säger han. Och barnen? De ställer snällt upp sig på led. De vet att man inte kommer någonstans genom att tjafs.

Arbetar med skolorna

Lika viktigt som att finnas på plats på ungdomarnas fritid, är verksamheten i skolorna.

– Vi har varit med på väldigt många idrottslektioner i bland annat Hageby skolan. Det är uppskattat, inte bara hos ungdomarna utan också av lärarna och rektorerna. Lärarna får en chans att sitta vid sidan och se barnen på ett vis som de

kanske inte skulle göra annars, och rektorerna har sagt till mig att attitydförbättringarna sprider sig över hela skolan. Att det inte blir bråk lika ofta, och att de hör betydligt färre svordomar, berättar Admir.

Många föräldrar har också sett en förändring hos sina barn.

Föräldrar bjuder på fika

– De kommer ut i bland och bjuder på lite fika. De är glada att vi finns här och håller ett öga på deras barn. Många föräldrar är rädda att säga till när andras barn gör något fel, då det lätt leder till missförstånd. Vi är

neutrala i det avseendet, och det uppskattas verkligen, berättar han.

Till hösten ska Idrott utan gränser expandera. Fler ledare från olika klubbar ska finnas i fler skolor.

– Vi kommer att finnas i fler skolor. Efter sommaren blir det verksamhet i Ektorps skolan, Hageby skolan, Klockaretorpsskolan och Navestadsskolan, och jag pratar med fler idrottsföreningar om att ställa upp med ledare från fler sporter.

Bordtennis, fäktning, frisbee och boxning ser redan ut att vara i hamn, berättar Admir.

Bra utveckling

– Det är så roligt för jag ser utveckling för varje dag som går. Ungdomar som gick i femman när jag kom hit för två år sedan går i sjuan i dag, och många har mognat oerhört, och själva tagit på sig en ledarroll. Vi har just haft en ledarutbildning där elva ungdomar fick lära sig om ledarskap, och det har gått hur bra som helst.

Och just ledarrollen är något som Admir är väldigt intresserad av, och något han bevisligen lyckats bra med. Han har vunnit flera

priser och stipendier, och förra året fick han 250 000 kronor av ingen mindre än kungen.

– Det var kungens stiftelse, Ungt ledarskap, som gav mig ett stipendium för mitt arbete med Basket utan gränser. Det kändes förstås oerhört roligt.

När barnen fick reda på att Admir fått en kvarts miljon undrade många barn vad han skulle göra med pengarna.

– Haha, ja. Flera av dem frågade om jag inte skulle köpa en ny bil eller något annat häftigt, men jag förklarade att pengarna ska gå till utbildning. Då frågar de vad det ska vara bra för, och så har vi en givande diskussion, säger Admir, som aldrig någonsin missar en chans att påverka.

NIKLAS TJERNSTRÖM

Reporter
011-200 107
niklas.tjernstrom
@nt.se

JONAS TETZLAFF

Fotograf
011-200 000
jonas.tetzlaff
@nt.se

Stjernkvist gör allt för att behålla Admir

NORRKÖPING

Hos Norrköpings kommun har projektet Idrott utan gränser fullt stöd.

– Vi kan inte avbryta det här. Verksamheten är alldeles för värdefull, säger kommunalrådet Lars Stjernkvist (S), som tycker att verksamheten borde bli permanent.

Som ordförande i Barn- och ungdomsnämnden har Lars Stjernkvist tät kontakt med personalen i kommunens skolor. Han berättar att mottagandet

därifrån har varit överväldigande positivt.

– Man lovordar det här arbetet som Admir och de andra verksamma gör, och det har spridit sig till andra kommuner. Linköping har till exempel långt gångna planer på att göra något liknande, berättar han.

Tar strid för Admir

Admir själv har bland annat blivit kontaktad av Södertälje kommun, där man lockade med stora resurser om han kom och arbetade där. Det förstår Lars

Stjernkvist, men han släpper inte Admir utan vidare.

– Jag kan säga att det IFK gör för att behålla Marcin, det är bara bråkdelen av vad jag skulle göra för att få behålla Admir i Norrköping säger han och fortsätter:

– Personer som vill gå vidare ska man aldrig stoppa, men saken är klar. Så länge Admir vill jobba i Norrköping ska vi se till att vi kan ge honom alla möjligheter som han behöver för att utveckla sitt arbete. Hemligheten bakom

framgångarna tror Lars Stjernkvist till stor del beror på Admirs personliga insatser.

– Jag träffar honom ofta, och han är en oerhört dynamisk person. Han får inte bara bra på att få med sig ungdomar, utan är en lysande ledare och kan verkligen entusiasmera vuxna.

Två miljoner kronor

Totalt sett har Idrott utan gränser kostat omkring två miljoner kronor, men det är många som är med och

betalar. Statliga bidrag går tillsammans med pengar från Riksidrottsförbundet och kommunen rakt in i verksamheten.

– Genom samverkan mellan det offentliga och det ideella får man göra mycket. Man får ut mycket för varje krona, och om man ser till resultatet så är det väldigt väl använda pengar.

Lätt att försvara

Lars Stjernkvist säger att oppositionen har varit kritisk, men att få projekt har

varit så lätta att försvara som Idrott utan gränser.

– Det här borde permanentas. Varför ska det här vara ett projekt när det handlar om det viktigaste av allt? Att se till att alla ungdomar erbjuds vettiga fritidsintressen borde vara en del av vårt grunduppdrag, och inte bara gräddan på moset, konstaterar Lars Stjernkvist.

NIKLAS TJERNSTRÖM

011-200107

niklas.tjernstrom@nt.se